

H.S.S Kavithaacharya

Code no: 11

विषयः - माता शेरिदित

शिकशवातः वातयति . !

शूर्यः तस्य चक्रवाले प्रत्यागच्छति

प्रकाशं अन्धकाराय मार्गमकालं ।

आकाशं वर्षितुं नैच्छति वर्षमेधाः प्रत्यक्षमशक्नु

गण्डगात्राः नापवातस्य रूपं स्वीकृतवान् ।

• विकुरे स्वयं ज्वालति स्रक्तं शिकशवार्तिका

नापेन तस्या नेत्रात् शिकशं प्रवहति ।

अस्तागथाय तस्या मनुस्सस्य गन्धाः

तस्याः किलापेषु प्रपञ्चस्य जिह्वा लवणरुचिर्भवति ।

शा प्रसुवति - गित्थवसन्तस्य नवप्रभाताः,

शा प्रसाशति - जीवस्य हीस्तवर्णाः ।

शा प्रक्षालयति - कालवर्णस्य कपटवस्ताः,

शा पश्विषयति - समृद्धिः आजनाः ।

इ वसुधारे, कः तव शक्रासिः अपहृतवान् ?

तव आगन्दाशु अमिं न सिञ्चति ।

इ जगदीश्वर, कः तव केशस्य मूलगण्डुतवान् ?

तव स्तनाभ्युक्षयति कीरं मम कर्णं न शक्यति ।

अन्धः कः तव शरीरं अनावृतं कृतवान् ?

कोऽपि अपहृतवान् तव उरि हृत् ।

मातः, कः तव हृदयश्रेणं कृत्वा वृत्तिं निर्मितवान् ?

स्वार्थपुत्राः अग्राय कृतवान् तव स्त्रीत्वम् ।

सिकरस्थ आगरं तव पादमुद्राय शकलवर्णमेव

तव शकलं, आगु, प्रार्थना त्वं मह्यमवान् ।

कुटुंबस्थ सुर्यस्थ स्थानं शुभ्यपूर्णमेव, &

तव शब्दस्थ नौका मम जीविनीर् प्राप्नवान् ।

मम स्मरणेष्वस्ति अस्ममथाय मातुः गन्धमास्ति,

संबध्यासमर्थं चटकः तस्य नीडमन्विष्यात्

मम नीडः तस्या अश्रुपुस्तं नदीनीर् अस्ति,

तस्या पिच्छम् मम शय्यारूपेण सा प्रसार्यात् ।

सर्वका तस्याः नेत्रेषु प्रवहन्ति मच्छत्याश्रुकणान् आसीत्

कोऽपि तस्य प्राडं जलबन्धेन निर्धारितवान्

नत बन्धनं नवप्रभावस्य प्रतीक्षाः आसीत्

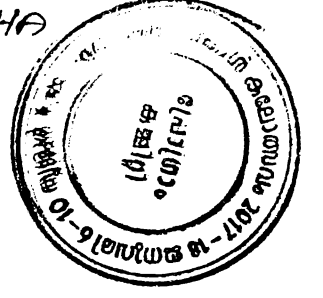
किंतु कदापि नत जलपातरूपेण प्रवहन्तवान् ।

अद्य, तस्याः स्मशानं शय्यहर्म्यमुदितवान्

अत्र संस्कृतिः वीलतर्पणं ।

तस्याः संस्काशः ते निर्माणं कृतवान्

अत्र चिश्कलं स्वप्नस्य स्वयार्पणं ।

ಸ್ವಯಮಾತಯ ತಿಷ್ಠವಾ ಸಾ ಛಾಯಾ ಕಲ್ಪವಾನ್
 ಕಿಂತ್ಯ ನಸ್ಯ ಮೂಲಮಿವ ನತ್ರ ನಾಸ್ತಿ ।

ಪರಸ್ಪರಸ್ತು ಸ್ಪರ್ಶಮವಗರ್ಭಾಯತುಂ ಕೃಷ್ಣಾಃ ಅತಿದೂರಂ ಸ್ಥಾಪಿತವಾನ್
 ಕಿಂತ್ಯ ನಸ್ಯಾಃ ಹೃದಯ ಮೂಲಾಃ ಪರಸ್ಪರಾಲಿಂಗನಂ ಕರ್ಷಂತಿ ।

ದೇವಶಕ್ತಿನಾಃ ಅತ್ರ, ವಿರೂಪಮನುಷ್ಯಾಃ ನತ್ರ

ಅಂಧಕಾಶಂ ಸರ್ವತ್ರ, ಪ್ರಕಾಶಂ ಕುತ್ರ ?

ವಸುಂಧರಾ ವಿಲಾಪಕಾರ್ಯಂ ಸ್ವಚರ್ಯತೆ

ಸಾ ಮರಣಂ ಪ್ರಾಪ್ತುಂ ಇಚ್ಛಂತೆ ।

ವಾತಃ ವಾತಯಂತೆ, ಕಿಂತ್ಯ ಸಿಕ್ತವಾತಃ ।

ನತ್ರ ಮಮ ಮರಣಂ ಅಂಧವಾಡಿನಿ ।

• ————— •